

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Елин Пелин, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, I СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА,
в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Борислав Люб. Чернев

при участието на секретаря Любка Ян. Костова
като разгледа докладваното от Борислав Люб. Чернев Гражданско дело №
20221820100355 по описа за 2022 година

Постъпила е искова молба, с която ищецът твърди, че на 30.06.2021г. дружеството-ищец е депозирало заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК срещу П. С. Л., с ЕГН*****, за сумата от 4976.72 Лева, от които 4397.47 лева-главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода м.05.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от 30.06.2021 г. до изплащане на вземането, 544,72 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 16.06.2021 г., както и суми за дялово разпределение 29,05 лева - главница за периода от м.06.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от 30.06.2021г. до окончателното изплащане на вземането, и 5,48 лева - лихва за периода от 01.07.2018г. до 16.06.2021 г., както и направените по делото разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. Заявлението било уважено и издадена заповед за изпълнение срещу длъжника. На основание чл.415, ал.1 от ГПК със съобщение, получено на 07.03.2022 г., съдия-докладчикът указал, че дружеството може да предяви иск относно вземането си срещу П. С. Л. в едномесечен срок.

Твърди се , че ответникът е клиент на ТЕ по смисъла на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, съгласно който, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост (СЕС), присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал.1, т.2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за ТЕ при условията и по реда, определени в Наредба № 16- 334/06.04.2007г. за топлоснабдяването.

Твърди се още, че съгласно чл.150, ал. 1 от ЗЕ продажбата на ТЕ за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни Общи условия /ОУ/ за продажба на топлинна енергия от "Топлофикация С. АД на клиенти за битови нужди в гр. С., които се изготвят от "Топлофикация С." ЕАД и се одобряват от Комисията за енергийно и водно регулиране, като същите влизат в сила в едномесечен срок след публикуването им в един централен и един местен ежедневник и имат силата на договор между топлопреносното предприятие и клиентите на ТЕ, без да е необходимо изричното им приемане от страна на клиентите. Твърди се , че с тези общи условия се регламентират търговските взаимоотношения между клиентите на ТЕ и Дружеството: правата и задълженията на двете страни; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на ТЕ; отговорностите при

неизпълнение на задълженията и др. и ответникът не е упражнил правата си по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ (чл. 106а, ал. 3 ЗЕЕЕ) и спрямо него са влезли в сила Общите условия за продажба на топлинна енергия от "Топлофикация С." ЕАД на потребители за битови нужди в гр. С., одобрени с Решение от 2016г. на ДКЕВР, публикувани във в-к „Монитор" в сила от 10.07.2016 г. В раздел IX от ОУ - „Заплащане на ТЕ и услугата дялово разпределение", чл. 31, ал. 1 е определен редът и срокът, по които купувачите на ТЕ са длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ. В този смисъл, задължението на ответника било за заплащане на дължимите суми, посочен в ежемесечно получаваните фактури, в 45- дневен срок от датата на публикуването им на интернет страницата на Продавача, като с приетите ОУ регламентирано, че не се начислява лихва върху прогнозните стойности през отоплителния сезон, а такава се начислява в случай че клиентът изпадне в забава, т.е след изтичане на 45 дневния срок от датата на публикуване на общата фактура за съответния отоплителен сезон. С изтичането на последния ден от месеца ответникът изпаднал в забава за тази сума и на основание чл.86, ал.1 от ЗЗД е начислявана законна лихва върху дължимите суми. С ОУ от 2016 г. било установено, че клиентите са (длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ в 45-дневен срок от датата на публикуването им на интернет страницата на дружеството. Съгласно ОУ от 2016 г. „Топлофикация С." ЕАД начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по изготвените изравнителни сметки. От 10.07.2016 г. (влизането в сила на ОУ от 2016 г.) дружеството ежемесечно удостоверявало публикуването в интернет страницата на данни за дължими суми за ТЕ в присъствието на нотариус и съставяне на констативни протоколи, удостоверяващи явяването на нотариус и извършените действия по публикуване на данни за дължими суми за ТЕ, чрез осигуряване на интернет достъп до индивидуалните партиди на битовите клиенти в масивите на дружеството, който достъп се осъществявал чрез официалната уеб-страница на „Топлофикация С." ЕАД на общоизвестен интернет адрес „проверка на сметка".

Твърди се, че ответникът е използвал доставяната от дружеството ищец ТЕ през процесния период и към настоящия момент не е погасил задължението си.

Поддържа се с исковата молба, че на основание чл. 139 от ЗЕ разпределението на ТЕ между клиентите в СЕС се извършва по системата за дялово разпределение при наличието на договор с лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а от ЗЕ. В настоящия случай, в изпълнение на разпоредбата на чл. 138б от ЗЕ, собствениците в СЕС, в която се намира имота на ответника, са били сключили договор за извършване на услугата дялово разпределение на ТЕ с "Техем сървисис" ЕООД. Съгласно чл.32, ал.1, т.2 от ЗЕ сумите за ТЕ за процесния имот са начислявани от "Топлофикация С." ЕАД по прогнозни месечни вноски, като след края на отчетния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на ТЕ в сградата - "Техем сървисис" ЕООД на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбите на Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването.

Иска се съдът да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата в общ размер на 4976.72 лева, от която 4397.47 лева - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.05.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. ведно със законната лихва от 30.06.2021г. до окончателното изплащане на вземането, и 5.48 лева - лихва за периода от 01.07.2018г. до 16.06.2021 г., както и разноски в заповедното производство, в т.ч. държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Претендира се и направените съдебни разноски, в т.ч. държавни такси и юрисконсултско възнаграждение в производството по чл.422 ГПК.

В едномесечния срок ответникът е представил отговор на исковата молба. Намира предявените искове са допустими, но неоснователни по следните съображения:

Оспорва твърдението на ищеца, че ответникът има парично задължен към ищеца до пълния размер на претендираните суми.

Твърди, че процесния недвижим имот е закупен от ответника на 21.09.1990 г. и към тази дата ответникът е бил в граждански брак с Л.Н. С.а, сключен на 20.11.1977 г. Пзовава се на разпоредбите на чл. 13 от действащия към момента на покупката на имота Семейен кодекс от 1985 г. и чл. 30, ал. 2 от Закона за собствеността, в каквато връзка твърди, че със сключването на Договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавните имоти от 21.09.1990 г., процесният недвижим имот е бил придобит в режим на съсобственост от двамата съпрузи и в тази връзка спрямо ответника може да се претендира да бъде осъден само до размера на 1/2 от претендираните суми, които съответни на дела му в съсобствеността. В тази връзка прави възражение за неоснователност на предявените искове по отношение на 1/2 от размера на всеки от тях, тъй като при условията на съсобственост отговаря в условия на разделност само по отношение на частта от задълженията, съответна на притежаваната от него идеална част от имота.

Прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на всички претендирали вземания на ищеца за периода от 01.05.2018 г. до 29.06.2018 г., като излага подробни съображения с отговора си по чл.131 ГПК в тази насока. Пзовава се на чл. 111, б. „в" ЗЗД и ТР от 12.04.2012г., т.д. № 3/2011г. ОСГК на ВКС.

Оспорва наличието на редовно водено от ищеца счетоводство, с оглед претендираните за дължими от ответника суми по фактура от 31.07.2020 г., съобщение към фактура от 31.07.2019 г. и неподписано извлечение по партидата на ответника, водена в дружеството - ищец.

По отношение претендираните лихви за забава прави възражения, че към исковата молба не са ангажирани доказателства за датата на публикуване на месечните фактури, както и на общата фактура в интернет страницата на продавача. Прави възражение за нищожност на подобни клаузи в Общите условия, на основание чл. 146, ал. 1, пр. 1 от Закона за защита на потребителите, като неравноправни - противоречащи на общия принцип за добросъвестност, установен от нормата на чл.143, ал. 1 от същия закон и водещи до значително неравновесие на правата и задълженията на ищеца - търговец и потребителите - ответници по делото. Ответникът твърди, че обвързването на падежа на задължението за плащане с притежанието на специално техническо средство от страна на потребителя /компютър, таблет и др./, което му дава възможност за достъп до Интернет, го поставя в значително неравностойно икономическо положение спрямо търговеца.

По същество се иска да бъдат отхвърлени предявените искове.

Претендират се направените разноски, включително за адвокатско възнаграждение.

Конституираното по настоящото производство трето лице-помагач на страната на ищеца не е депозирало отговор на исковата молба.

Съдът, като взе предвид исковата молба, отговора на ответника по чл.131 ГПК и след преценка на събраните по делото доказателствата, намира за установено следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове по чл.422 ГПК, вр. с чл.79 ЗЗД, вр. с чл.86 ЗЗД, вр. с чл.149, ал.1 от ЗЕ

В полза на ищеца и заявител в производство по чл.410 ГПК е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 по ч.гр.д. № 823/2021г. по описа на РС- Елин Пелин за сумите предмет на настоящата искова молба, в т.ч. главница за потребена ТЕ, мораторна лихва върху същата, претендираната в настоящото производство главница за дялово разпределение и мораторна лихва върху нея, както и за законна лихва върху главниците ,считано от 30.06.21г. до окончателното изплащане.

В срока по чл. 414 от ГПК е било депозирано възражение срещу заповедта за

изпълнение, поради което в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК “Топлофикация С.” ЕАД е предявило против П. С. Л. обективно съединени иски за установяване на вземанията, предмет на заповедното производство.

От Протокол от 04.06.2002г. е видно, че на Общо събрание на етажната собственост /ЕС/ в бл.9, ж.к. „С.“, е взето решение за избор на пълномощници, които да представляват интересите на етажната собственост при подписване на договор с „Техем Сървисс“ ЕООД-С., какъвто договор е подписан на 16.07.2002г..

Ответникът не оспорва качеството си на собственик на процесния имот, видно и от Договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавните имоти от 21.09.1990г., за който имот е разкрит абонатен номер 228586 на името на П. С. Л., като собственик на апартамент №22, ет.5, вх. А в бл.9, ж.к. „С.“, гр. С..

От приетата по делото Съдебно-техническа експертиза от 14.10.2022г., изготвена от в.л. Ст. Х. се установява, че за процесния период входът, в който се намира апартаментът на ответника е бил топлоснабден посредством блокова абонатна станция, като количеството топлинна енергия постъпило във входа е било измервано посредством измервателно средство установено от нормативната уредба, като същото е било монтирано в абонатната станция и отчитано по електронен път чрез уред наречен „терминал“. В.л. е отразило по експертизата стойностите за отчетената енергия от общия топломер, които стойности извлечени от информационния масив при ищеца. От отчетеното количество са приспадани технологичните разходи, след което разликата разпределяна между потребителите. В.л. е констатирало, че стойностите на енергията за разпределение и технологичните разходи фигурирали и в издадените данъчни фактури. Установено е, че топлинният счетоводител в сградата е „Техем сървисис“ ЕООД, което е извършило и отчета на монтираните в имота на абонатите уреди за разпределение. В.л. е установило също, че за процесния период в процесния ап.№22 е имало пет отоплителни тела затапени. За периода месец май 2018г. - м.април 2020г. начислените суми за ТЕ са били по прогнозно потребление. Изравняването е било извършено на няколко етапа през процесния период, като изравнителните сметки изчислявани в съответствие с действащите наредби, а суми за ТЕ за имота на ответника са били начислени в съответствие с действащата нормативна уредба. Извършената от в.л. проверка е установило, че и изчисленията на технологичните разходи от работата на съоръженията в АС са извършвани в съответствие с нормативно установените правила за определяне размера на технологичните разходи, като са отчислявани ежемесечно от отчетената по общия топломер топлинна енергия преди разпределянето ѝ. Провеждан е и периодичен метрологичен контрол, съответно от 17.01.17г. и от 23.01.2019 година на общ топломер № 4015888, извършван от „Билдинг Сървис“ ЕООД, със съответно представени протоколи за демонтаж и монтаж на средството за измерване.

От приетата по делото, като компетентно дадена и неоспорена от страните Съдено-счетоводна експертиза от 31.10.2022г., изготвена от в.л. А.Б. е видно, че няма данни за извършени плащания на сумите предмет на процеса, които да са осчетоводени по договорна сметка ID 163962. Извършената от в.л. проверка установява, че за абонатен № 228586 за периода м. май 2018г. – м. април 2020г. ответникът има неизплатени задължения към “Топлофикация С.” ЕАД в общ размер на 4 976.72 лева, от които главница 4 426.52 лв. и лихва за забава до 30.06.2021г. – 550.20. лева. С приложение № 1 към експертизата в.л. подробно е описало по месеци за процесния период, потребената ТЕ по пера и стойности, изчислена съобразно действащите цени на ТЕ за процесния период. На основание издадените и приложени по делото съобщения към фактури за абонатен № 228586, в.л. приема, че за процесния период м.май 2018г. до април 2020г. , потребената ТЕ по пера и стойности по прогнозни данни, изчислена съобразно действащите цени на ТЕ за процесния период, е в размер на 4 490.04лева, от която: сума за отопление- 503.80лв., подгряване вода – 3 986.24 лева. За извършвано от „Техем Сървисис“ ЕООД дялово разпределение са били издадени изравнителни сметки, осчетоводени в счетоводната система при ищеца, онагледени в табличен вид към експертизата. Общата стойност на изравнителните сметки за абоната за периода м.май 2018г.- м.април.2021г. е в размер на 217.20 лева и представлява

разлика за получаване, която сума извадена от първоначалното задължение на абоната. От изравнителните сметки за връщане в.л. е установило, че има погасени задължения извън процесния период, а именно за месец юни 2020 година, в размер на 124.64 лева. Дължимата сума за дялово разпределение е в размер на 29.05лв., като е начислена мораторна лихва за период 01.07 2018г. – 16.06.2021г., която в размер на 5.48 лева.

Съгласно чл.139б от ЗЕ потребителите на ТЕ в сграда-етажна собственост избират лице регистрирано по реда на чл.139а ЗЕ, за извършване на услуга „дялово разпределение“, като изборът се извършва с писменото съгласие на собствениците притежаващи най-малко 2/3 от собствеността в сградата, в каквато насока е представена като доказателство от ищеца Протокол от 04.06.2002г. и в последствие сключен от пълномощниците Договор № 2559/16.07.2002г. с „Техем Сървисис“ ЕООД-С..

По направеното от ответника възражение за нищожност на клаузите вменяващи на потребителя „задължения“ да разполагат със специално техническо средство, като компютър или таблет и др., гарантиращо достъп до Интернет, за проверка на текущите периодични задължения на крайния потребител към „Топлофикация С.“ ЕАД следва да се отбележи, че задълженията за заплащане на месечните дължими суми за ТЕ настъпват не с публикуване на тези месечни дължими суми в Интернет, в частност публикуване на интернет страницата на продавача, а с изтичане на срока, за който се отнасят конкретните плащания, т.е с изтичане на 45- дневен срок, съгласно чл.33, ал.1 от ОУ. Пак в тази връзка чл. 32 и чл.33 от ОУ не вменяват в задължение на крайния потребител да обезпечи достъп до Интернет чрез инсталиране на специално техническо средство, чрез което да проследява публикуваните фактурирани от „Топлофикация С.“ ЕАД задължения за потребена ТЕ от ответника.

От друга страна ответникът не е ангажирал доказателства по делото, да е направил в предвидения в закона срок каквито и да било възражения по отношение разпоредбите възприети с Общите условия, както и възражения по дължимостта на коя да е от сумите за дялово разпределение. Ответникът не е ангажирал и доказателства да е упражнил за процесния период правото си на възражение по начислените суми, съгласно чл.33, ал.3 от ОУ.

По възражението на ответника, че дължи само половината от претендираната с исковата молба сума следва да се посочи, че имотът е придобит в режим на съпругеска имуществена общност и топлоснабдявания имот е ползван и се ползва от ответника и Л.Н. С.а в качеството им на съпрузи, при липса на данни за нещо различно от така установеното по делото. Съгласно чл.36, ал. 2 от СК отговорността на съпрузите е солидарна, поради което ищецът може да насочи претенцията си спрямо всеки от тях и в случая това свое право е упражнил по отношение на съпруга П. Л..

По възражението на ответника за изтекла погасителна давност за всички суми по исковия период съдът намира така направеното възражение за не основателно по следните съображения: Съгласно чл.111,б.„в“ ЗЗД с изтичане на 3-годишна давност се погасяват вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания. Според задължителните разяснения дадени с Тълкувателно решение № 3/2011г. на ОСГТК на ВКС, понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл.111, т. „в“ от ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. В този смисъл

претендираните от ищеца вземания представляват периодични плащания по смисъла на чл.111, т.“в“ ЗЗД. Според чл.3, т.2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г. и за преодоляване на последиците /ДВ бр.44 от 2020г., в сила от 14.05.2020 година/ е въведено спиране на давностните срокове, с изтичането на които се погасяват права, считано от 13.03.2020г. до настъпване на отмяна. С §13 от ПЗР на ЗИД на Закон за здравето, сроковете спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, продължават да текат с изтичане на седем дни от обнародването на закона в „Държавен вестник“, което обнародване от дата 14.05.2020г. Поради това съдът намира, че към 29.06.2021г. - датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК пред РС С., срокът по чл.111, т.“в“ от ЗЗД не е изтекъл.

Съдът, като съобрази изложеното намира предявените иски претенции за основателни и следва да ги уважи, както следва : главница – 4 397.47 лева за потребена, но неизплатена топлинна енергия за периода м. май 2018г. – м. април. 2020г., законна лихва върху главницата, считано от 30.06.2021г. до окончателното изплащане, мораторна лихва върху главницата за периода от 15.09.2019г. до 16.06.2021г.; 29.05 лева – главница дялово разпределение за периода м. май. 2018г. – м. април. 2021г., заедно със законната лихва върху главницата, считано от 30.06.2021г. до окончателното изплащане, следва да се уважи и претенцията за мораторна лихва в размер на 5.49 лева върху посочената главница за периода 01.07.2018г. – 16.06.2021г..

При този изход на спора по делото съдът дължи произнасяне и по претенцията за разноски, с оглед задължителните указания дадени с Тълкувателно решение № 3/ 2014г., АСГТК на ВКС. С исковата молба ищецът е направил искане да му бъдат заплатени разноските сторени, както в заповедното производство, така и в настоящото, в т.ч. юрисконсултско възнаграждение. В производството по ч.гр.д. № 823/ 2021г. по описа на РС Елин Пелин заявителят е внесъл държавна такса в размер на 99.53 лева, видно от приложеното по делото платежно нареждане. Поискано е и юрисконсултско възнаграждение, което в размер на 150.00 лева, съгласно издадената заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 20.08.2021г.. Ето защо следва ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца направени в заповедното производство разноски в общ размер на 249.53 лева.

В настоящото производство ищецът е направил разноски за дължима държавна такса – 100.47 лева, както и за депозити за изготвяне на ССЧЕ и СТЕ по делото, последните в общ размер на 680.00 лева. Съгласно чл.78, ал.8 ГПК в полза на юридическите лица или ЕТ се присъжда възнаграждение в размер определен от съда, когато те са били защитавани от юрисконсулт. Според чл.37, ал.1 от ЗПП, заплащането й следва да се съобрази с вида и количеството на предоставената защита, което заплащане се определя с Наредбата за правната помощ. Предвид размера на предявената искова претенция и фактическата и правна сложност на настоящото дело съдът намира, че следва да бъде присъдено в полза на ищеца юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 лева. По тези съображения следва П. Л. да бъде осъден да заплати на ТОПЛОФИКАЦИЯ С.” ЕАД-С. и направените в настоящото производство разноски , които в общ размер на 780.47 лева.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на П. С. Л. от гр. С. Община „С.“, ж.к. „Х.С.“, бл.9, вх.А, ет. 5, ап.22, с ЕГН *****, че дължи на “ТОПЛОФИКАЦИЯ С.” ЕАД-С., с ЕИК главница – 4 397.47 лева за потребена, но неизплатена топлинна енергия за периода м. май 2018г. – м. април. 2020г., законна лихва върху главницата, считано от 30.06.2021г. до окончателното изплащане, мораторна лихва върху главницата за периода от 15.09.2019г. до 16.06.2021г. в размер на 544.72 лева; 29.05 лева – главница за дялово разпределение за периода м. май. 2018г. – м. април. 2021г., заедно със законната лихва върху главницата за дялово разпределение, считано от 30.06.2021г. до окончателното изплащане, както и мораторна лихва в размер на 5.49 лева за периода 01.07.2018г. – 16.06.2021г..

ОСЪЖДА П. С. Л., с ЕГН *****, да заплати на “ТОПЛОФИКАЦИЯ С.” ЕАД-С., с ЕИК, разноски по ч.гр.д. № 823/ 2021г. по описа на РС Елин Пелин в общ размер на 249.53 лева.

ОСЪЖДА П. С. Л., с ЕГН *****, да заплати на “ТОПЛОФИКАЦИЯ С.” ЕАД-С., с ЕИК, разноски по настоящото производство в общ размер на 780.47 лева.

Да се издаде изпълнителен лист за посочените суми.

Решението подлежи на обжалване пред СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____